

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
II –ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

08 - 10 квітня 2020 року, м. Одеса

У збірнику опубліковано матеріали II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 08 - 10 квітня 2020 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.	- ректор Одеської національної академії харчових технологій, д. т. н., професор (голова редакційної колегії)
Трішин Ф.А.	- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)
Дец Н.О.	- начальник навчального відділу, к.т.н., доцент
Корнієнко Ю.К.	- директор центру дистанційного навчання, к. ф.-м. н., доцент
Кручек О.А.	- начальник відділу контролю якості та сертифікації, к. т. н., доцент
Мураховський В.Г.	- директор Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент
Сярова А.С.	- методист Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти

Оргкомітет II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

галузі навчання; ефективного вирішення складних і актуальних педагогічних завдань з розвитку відповідних компетентностей, інтелектуального та творчого потенціалу, аналітичного мислення і самостійності; удосконалення змісту навчання та інформаційно-методичного забезпечення навчальних дисциплін за рахунок доступу до інформаційних ресурсів, навчально-методичних матеріалів та дидактичних засобів на зовнішніх ресурсах; ефективного використання науково-педагогічного потенціалу та матеріально-технічної бази. ЕНС спеціального призначення у закладах вищої освіти є альтернативною формою здобуття знань, що набуває поширення в Україні, а відповідна ІТ їх побудови є дієвим інструментом забезпечення гарантованої якості їх функціонування.

УДК 378

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Н.Є. Довбиш, М.В. Петченко

**Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету
внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна**

У ХХІ столітті молодь соціалізується через призму цифрових комунікацій, що формують її відношення до життя та впливають на становлення. Динамічність суспільного простору вплинуло на формування нових поглядів та підходів до системи освіти. Одним із підходів до вищої освіти - дистанційна форма навчання. Основна ознака, якої що відрізняє від традиційних форм навчання - єдиний освітній інформаційний простір. Зазначену форму навчання активно практикують як в найбільш розвинених країнах, так і в тих, що ще тільки проходять процес становлення.

Сучасна система вищої освіти в Україні все тісніше налагоджує технічну, програмну та кадрову взаємодію із інформаційним освітнім середовищем, в якому простежуються тенденції відповідності до сучасних вимог віддаленого доступу до навчання.

Тоді, як у 1939 році у Франції був створений Державний центр дистанційного навчання для дітей, які не мають змоги відвідувати школу, то в Україні тільки у 1998 році відбулося прийняття Закону України «Про національну програму інформатизації», в якому сформовано основні задачі з інформатизації освіти та визначення напрямків їх реалізації, а також підписання меморандуму про співпрацю між 27 закладами вищої освіти України [1].

Станом на лютий 2020 року на сайті МОН України [2] оприлюднено перелік 16 дистанційних навчальних центрів, де можна отримати документ про освіту. Значна частина ЗВО України також використовують дистанційну форму навчання, але здебільшого у вигляді курсів, семінарів, вибіркового дисциплін та програм.

В процесі проведеного дослідження нормативно-правового поля,

здобутків вітчизняних та зарубіжних вчених, досвіду педагогічних, науково-педагогічних працівників дозволило встановити переваги та недоліки дистанційної форми навчання.

Серед переваг дистанційної форми навчання, що відповідають вимогам інформаційного суспільства слід зазначити наступні:

- планування та реалізація індивідуальної освітньої програми залежно від власних можливостей і потреб здобувача освіти;
- стабілізація соціальної та гендерної рівності здобувачів освіти;
- гнучкість у часі щодо освоєння та виконання дисциплін здобувачами освіти передбачених програмою навчання;
- стимулювання професійної та соціальної мобільності здобувачів освіти;
- можливість міжкультурної комунікації;
- академічна мобільність здобувачів освіти щодо вибору закладів вищої освіти незалежно від географічного їх перебування;
- дотримання академічної доброчесності в видах робіт передбачених освітнім процесом та роботах наукового спрямування;
- вільний та безперешкодний доступ до всіх можливих інформаційних ресурсів та навчальних матеріалів;
- можливість освоєння та використання інформаційно-комунікативних технологій;
- розвиток самоорганізації в учасників освітнього процесу;
- саморозвиток та професійне вдосконалення учасників освітнього процесу;
- уникнення суб'єктивізму в освітньому процесі;
- сприятливий психолого-емоційний клімат для учасників освітнього процесу;
- зниження витрат на матеріально-технічне оснащення аудиторій, лабораторій, заощадження на комунальних витратах ЗВО тощо;
- зниження вартості навчання для здобувачів освіти у зв'язку зі зниженням витрат ЗВО;
- інші.

Серед існуючих переваг дистанційної форми навчання доцільно виділити і її недоліки, а саме:

- відсутність відповідної техніки, технічної підтримки та програмного забезпечення для забезпечення безперебійної роботи;
- недостатній рівень фінансування педагогічних (науково-педагогічних) працівників щодо підвищення кваліфікації та проходження семінарів, що відповідають сучасним вимогам комунікації;
- неповна адаптивність стилю мислення досвідчених педагогічних (науково-педагогічних) працівників освітнього процесу;
- не досконалий тайм-менеджмент в організації та освоєнні процесу навчання;

- деградування вміння вільно формулювати та висловлювати свої думки здобувачами освіти;
- можливість виникнення когнітивного дисонансу, його не контрольованість в здобувачів освіти та відсутня можливості викладачами своєчасного реагувати та коригувати;
- інші.

Враховуючи вище наведені переваги та недоліки щодо впровадження інформатизованої стратегії освіти в Україні - дистанційне навчання є способом виховання конкурентоспроможних фахівців для національного та світового ринків праці. Однак, слід відзначити, що дистанційна форма навчання це альтернативна форма навчання, але нерівноцінна традиційній формі навчання в Україні.

Література

1. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 4 лютого 1998 року № 74/98-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/74/98-вр>.
2. Сайт Міністерства освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/ua>.

УДК 378.018.43-057.875:577.3

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ БІОФІЗИКИ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

О.М. Лунгол, Л.П. Суховірська

**Донецький національний медичний університет України,
м. Кропивницький, Україна**

У зв'язку із епідеміологічною ситуацією, яка склалася у березні 2020 року не лише в Україні, а й в усьому світі, Кабінет Міністрів України прийняв Постанову № 211 «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19» від 11 березня 2020 р. В постанові зазначено, що урахуванням рішення Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій з 12 березня до 3 квітня 2020 р. на усій території України карантин й забороняється відвідування закладів освіти її здобувачами. Як результат, перед усіма викладачами постала проблема дистанційного навчання студентів.

У більшості закладів освіти немає можливості миттєво перейти на дистанційну форму навчання, оскільки слід врахувати багато факторів: готовність викладачів взаємодіяти із сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями, наявність відповідного обладнання та програмного забезпечення, лекційного матеріалу та матеріалів контролю знань в електронному варіанті, готовність учнів та студентів до роботи з ІКТ та їх здатність перейти на більш самостійну форму навчання. Якщо ми говоримо про здобувачів вищої освіти, то ситуація не настільки критична із можливості переходу на індивідуальне навчання, зважаючи на рівень сформованості та самоорганізованості об'єктів

**ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ
У II-ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ**

1. Академія рекреаційних технологій і права, м. Луцьк
2. Бахмутський коледж мистецтв ім. І. Карабиця, м. Бахмут
3. Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія ім. А. Крупинського», м. Львів
4. Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця
5. Горлівський інститут іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет, м. Бахмут
6. Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України», м. Запоріжжя
7. ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка», м. Старобільськ
8. Донецький національний медичний університет, м. Краматорськ
9. Донецький національний медичний університет, м. Кропивницький
10. Донецький національний медичний університет, м. Лиман
11. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
12. Житомирський торговельно-економічний коледж Київського національного торговельно-економічного університету, м. Житомир
13. Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя
14. Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ
15. Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ
16. Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
17. Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
18. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук
19. Луцький національний технічний університет, м. Луцьк
20. Маріупольський державний університет, м. Маріуполь
21. Миколаївський коледж Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», м. Миколаїв
22. Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ
23. Національний університет оборони України ім. І. Черняховського, м. Київ
24. Національний університет харчових технологій, м. Київ
25. Національний фармацевтичний університет, м. Харків
26. Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса
27. Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса
28. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (ОНУ), м. Одеса

- 29.**Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка, м. Полтава
- 30.**Східноукраїнський Національний університет ім. В. Даля, м. Сєверодонецьк
- 31.**Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, м. Тернопіль
- 32.**Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків
- 33.**Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
- 34.**Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, м. Умань
- 35.**Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків
- 36.**Харківський національний медичний університет, м. Харків
- 37.**Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

Особливості алгоритмізації процедур комп'ютерного адаптивного тестування	
М.Ю. Тищенко, С.Ю. Гогонянци, О.О. Шапран	396
Забезпечення ефективності самостійної роботи студентів з іноземної мови за допомогою читання професійно-орієнтованих текстів у непрофільних вищих навчальних закладах	
Н.В. Петрушова	397
Критерії якості дистанційного навчання у системі військової освіти	
А.О. Ключко, Є.О. Судніков, А.А. Прокопенко	400
Підвищення ефективності самостійної роботи здобувачів вищої освіти	
Д.О. Жигунов, Н.В. Хоренжий, О.С. Волошенко	402
Інформаційна технологія побудови експертно-навчальної системи спеціального призначення	
С.Ю. Гогонянци, Є.Г. Руденко, О.А. Салаш	404
Переваги та недоліки дистанційного навчання в закладах вищої освіти України	
Н.Є. Довбиш, М.В. Петченко	406
Дистанційне навчання Біофізики студентів закладів вищої медичної освіти	
О.М. Лунгол, Л.П. Суховірська	408
Дистанційне навчання як важлива складова навчального процесу	
В.Д. Мужайло, К.С. Колеснікова	410
Формальні і неформальні форми онлайн-навчання	
Н.Ю. Соколова, К.В. Хвостенко, А.Б. Чабан	411
Distance learning - actual area of students' independent work development	
A. Kats, L. Dmitrenko, G. Stankevich	412
Про переваги дистанційної освіти	
Д.В. Єфімов, Д.О. Леоненко	414
Електронний навчальний посібник - самостійне електронне видання для професійно-орієнтованого навчання з Безпеки життєдіяльності	
С.М. Неменуша	416
Використання інформаційних технологій під час дистанційного навчання Англійської мови	
О.С. Комар	419
Сучасні платформи для дистанційного навчання	
А.Р. Антонова	422
Дидактична модель активізації самостійної роботи майбутніх лікарів у курсі дисципліни «Медична біологія»	
Ю.О. Садовниченко, Н.Л. Пастухова, В.В. М'ясоєдов	425
Інтелектуальні системи в дистанційному навчанні	
Т.С. Снігур	426
Удосконалення оцінювання дистанційного модуля дисципліни «Органічна хімія»	
О.О. Антіпіна, Н.К. Черно	427